

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 124/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Бане Секулић и Вукашин Секулић, адвокати из ..., против туженог „ББ“ АД ..., ради исплате неисплаћених зарада, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је 29.03.2011. године, поднео тужбу Првом основном суду у Београду, ради исплате неисплаћених зарада. Први основни суд у Београду се решењем П1 1592/2011 од 10.01.2013. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Привредном суду у Београду.

У образложењу цитираног решења Први основни суд у Београду је позивајући се на одредбу члана 25. став 1. тачка 4) Закона о уређењу судова, навео да је Решењем Привредног суда у Београду Рео 43/2017 од 18.09.2018. године, отворен стечајни поступак над туженим као стечајним дужником, као и да је потврђено усвајање плана реорганизације - коначна верзија од 18.05.2018. године и обустављен стечајни поступак над стечајним дужником, овде туженом.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је дописом П 902/20 од 05.03.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. става 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08... 88/18) и члана 22. става 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...87/18), Врховни касациони суд је установио да је за поступање у овој парници стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. става 1. тачком 1) Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација

(привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, а тачком 4) да привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације. Према члану 22. ставу 2. наведеног закона основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју је запослени претрпео на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Законом о стечају ("Службени гласник РС" бр. 104/09...95/18) уређени су услови и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. става 2. одређено да се стечај у смислу овог закона спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4). Одредбом члана 160. става 3. Закона о стечају прописано је да ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Применом наведених одредби, доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице, раније стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка, па самим тим и примена одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Имајући у виду изнето, као и да се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, а да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације при чему настаје ситуација као да није ни покренут стечајни поступак, произлази да се не ради о субјектима из члана 25. става 1. тачке 1) Закона о уређењу судова, нити о спору из тачке 4) истог става, па је применом члана 22. ставова 2. и 3. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. ставом 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић